

Plumb - Rezumat

Poezia a fost publicata in revista "Versuri" si a fost inclusa in volumul "Plumb" (1916). Se retine faptul ca majoritatea verbelor din poezie ("dormeau", "stam", "era", "scartaiau") sunt la timpul imperfect, timp durativ, ca expresie a neimplinirii si a unei permanente aspiratii spre un final dorit, asteptat si simtit ca o eliberatoare incheiere a unui ciclu existential. Din alt punct de vedere, nu este deloc lipsit de semnificatie faptul ca poezia debuteaza cu verbul "a dormi", universul bacovian se plaseaza inevitabil sub semnul somnului ca stare a unei realitati cuprinse, incert, intre existenta si moarte. In ultima istanta somnul viseaza asadar in egala masura viata si moartea, primul vers transcriind succesiv ipostaza animata a sicriului ca semn al extintiei.

Poezia este insa, credeam, exemplara pentru prezenta plumbului in universul bacovian. Considerat de obicei un simbol al apasarii si al strivirii fiintei, plumbul isi sustine in egala masura, alte posibile semnificatii, in functie de perspective unei lecturi dispuse ca primul rand sa ofere un posibil model al poeziei prin propunerea configuratie de profunzime a acesteia.

Lectura atenta a poeziei "Plumb", raportata la unitatea interioara a operei intareste ideea ca plumbul tine la Bacovia de salvarea universului prin imaginar, in masura in care acest element are rolul de a fixa o lume aflata intr-un permanent proces de descompunere. Receptata din perspectiva plumbului, poezia lui Bacovia poate sa se plaseze sub semnul lui Saturn. "In astrologie, Saturn intruchipeaza principiul concentrarii, al contractiei, al fixarii" al condensarii si inertiei. Insumand toate acestea, el reprezinta o forta ce are tendinta de a cristaliza, de a fixa intr-o stare rigida lucrurile existente, opunandu-se astfel oricarei schimbari" (Jean Chevalier, Alain Gheerbrant, Dictionar de simboluri). In acest caz, in singtama "sicriile de plumb", mai mult ca oriunde, plumbul se evidentiaza tocmai ca o limita certa, care opune care opune descompunerii generali formelor, frontiere severe, care propun desfacerea ipostazelor materiei ca pe o aventura in interior.

Conditia individului bacovian se contureaza prin perspectiva singuratatii si a lipsei de comunicare intr-un univers ce sta cu atat sub semnul mortii, cat, mai ales, al acelei dezordini sugerate foarte bine de vantul care ameninta in primul rand tocmai armonia lumii.

Daca in universul "Plumbului" prezenta sunetelor este semnificativa, in text scartaitul transcrie lipsa de armonie a elementelor, care nu se pot intalni sub semnul Cantecului, ca o garantie a echilibrului deplin al cosmivului.